

Bary József: A tiszaezlári bűnper

„Magyarországon, egy emberöltőn át, ha e szót valaki véletlenül kimondta, mindenkinek – aki azt akarta, hogy felvilágosodott, művelt embernek tartsák ~ kötelessége volt pirulva és szégyenkezve másra terelni a szót, s a tiszaezlári perről, mint a magyarság nagy szégyenéről hallgatni, és másokra is hallgatást parancsolni. Nemcsak elfogult antiszemita kiáltották ki, hanem egyenesen tudatlannak, elmaradottnak bélyegeztek meg mindenkit, aki nem osztotta a véleményt, hogy az a pusztá tény, hogy a tiszaezlári bűnper megindulhatott, a XIX. század szégyene, s ezt a szégyenfoltot minden magyar hazafinak kötelessége elrejteni, eltakarni. Arról az örök rejtélyről, ami az eltűnt Solymosi Eszter sorsára borult, nem volt szabad többé beszélni. Az ország politikai és gazdasági érdeke kívánta, hogy a tiszaezlári per úgy végződjék, ahogyan végződött, s hogy arról, ami történt és ahogyan történt szó ne essék, ha pedig véletlenül szó esik, azt az antiszemita mozgalom szüleményének, s az e mozgalom hullámainól érintett magyar igazságszolgáltatás sajnálatos botlásának tüntessék fel.

Az ország politikai és gazdasági életében óriási szellemi és pénzhatalmával az utolsó évtizedek alatt nagy súlyra és jelentőségre emelkedett zsidóság óhajára és érdekében történt ez így.”

Bary József fent idézett megállapítása több mint száz évvel az események után is tükrözi az egyetlen ma is elfogadott véleményt, amely nem az események elfogulatlan vizsgálatának leszűrődése, hanem a "sakter védő" Eötvös Károly és Krúdy Gyula meseköltészetének, valamint a korabeli zsidó felekezeti sajtó történelemhamisításának továbbélése. A tiszaezlári bűnper és az azt megelőző bűnügyi vizsgálat hiteles, indulatoktól, gyűlölködéstől, antiszemizmustól mentes, objektív történetét Bary József, a nyomozást levezető vizsgálóbíró írta meg emlékirataiban, a történelmi igazságot kereső utókor számára. Ötvenöt éve jelent meg

utoljára, és mára a gyűjtők féltve őrzött kincsévé vált, így az események iránt érdeklődő olvasó csak Eötvös- és Krúdy irányzatot, koholt adatokat, valótlan állításokat tartalmazó meseszerű leírására van utalva, elzárva előle a lehetőség, hogy az eseményeket a céltudatos hamisításoktól mentesen ismerje meg. A hazugság helyett az igazság átörökítése tette szükségessé e páratlan dokumentum újrakiadását.

Ha tetszett ez a könyv, akkor ezeket is olvasd el

Nicholas Halasz: Dreyfus kapitány – Egy tömeghisztéria története 1 ajánlás

Huber Lipót: A vérvád és vérgyilkosságok története 1 ajánlás

Sándor Iván: A vizsgálat iratai 1 ajánlás

Elek Judit: Tutajosok – Filmforgatókönyv 1 ajánlás

Eötvös Károly: A nagy per, mely ezer éve folyik s még sincs vége 1 ajánlás

Krúdy Gyula: A tiszaezlári Solymosi Eszter 1 ajánlás

Ónody Géza: Tiszaezlár a múltban és jelenben 1 ajánlás

<http://moly.hu/konyvek/bary-jozsef-a-tiszaeszlari-bunper>